

N:o 14.

Ank. till Riksd. kansli den 1 mars 1889, kl. 6 e. m.

Andra Kammarens fjerde tillfälliga utskotts utlåtande n:o 4, i anledning af väckt motion om ändring i gällande grunder för markegångssättningen.

Uti en till utskottet hänvisad motion, n:o 100, har herr *C. G. Bruse* föreslagit, att Riksdagen ville för sin del besluta, att § 3 mom. 1 af kongl. kungörelsen den 11 maj 1855, angående grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande, skall erhålla följande lydelse: »1:o. Att efter noggrant öfvervägande af kända förhållanden och med ledning af de enligt § 2 mom. 2 och 3 uppgjorda priskuranter, sedan derifrån afdragits de tullsatser, som hvarje särskild persedel i gällande tulltaxa äro åsatta, bestämma det ortpris, som skall i beräkningen ingå — — —.» I afseende å detta förslag har motionären — efter anmärkning, att af § 2 i berörda kungörelse framginge, att hvarje vara skulle i markegångstaxan upptagas »till det på orten gällande priset» — anført, att till följd af de antagna tullarne personer, hvilkas löner utginge efter markegångspris, komme i åtnjutande af ökade löneförmåner, de der vid löneregleringen icke kunnat påräknas, samt att nämnda löntagare redan förut vore »tillräckligt väl» aflönade.

Vid sistlidet års riksdag lemnade Andra Kammarens fjerde tillfälliga utskott en redogörelse för innehållet af gällande föreskrifter rörande grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande (utskottets utlåtande n:o 8, i samlingen n:o 28); och utskottet tillåter sig nu att till sagda redogörelse

Bih. till Riksd. Prot. 1889. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 9 Häft.

hänvisa. Här torde endast behöfva erinras, att det *årspris*, hvilket deputerade för markegångssättningen, jemlikt § 3 mom. 1 i kungörelsen den 11 maj 1855, hafva att bestämma och hvilket i markegångstaxan upptages under litt. B, saknar all själfständig betydelse och blott ingår i beräkningen af det medelpris för de senaste tio åren, efter hvilket i regeln skola lösas, bland annat, de persedlar, hvaruti, på grund af förordningen den 11 juli 1862, presterskapets löner inom hela riket beräknas.

Motionären lärer med sin motion afse, att omförmälda årspris skulle beräknas med iakttagande deraf, att från det pris å hvarje persedel, hvilket de deputerade i stadgad ordning funnit skäligt fastställa, borde afräknas de respektive persedlar tilläfvventyrs åsatta tullar; men äfven om detta förslag från en eller annan synpunkt kunde hafva något skäl för sig — hvarpå utskottet icke finner anledning inlåta sig — torde det sakförhållande allenast, att prisen å de ifrågavarande persedlarne ingalunda alltid och allestädes stigit eller komma att stiga med belopp, jemt upp motsvarande de åsatta tullarna, innebära tillräckligt skäl för förslaget förkastande; hvadan utskottet hemställer,

att motionen må lemnas utan vidare afseende.

Stockholm den 1 mars 1889.

På utskottets vägnar:

LUDV. ESSÉN.